

Verslag voor de Patagiatus bijeenkomst op 13 januari 2020

Afscheidsbijeenkomst Rogier van Nieuwenhuizen
Op zaterdag 11 januari 2020 in de kerk te Rozendaal.

Rogier was op 6 januari j.l. in de namiddag overleden in de leeftijd van 77jaar.

Rogier's gezichtsvermogen was de laatste jaren slecht. Echter in het laatste halfjaar verslechterde dat. De oogoperaties brachten geen verbetering. Door het verlies van zijn gezichtsvermogen werd hij afhankelijk van anderen wat hij moeilijk vond om te accepteren. Hij werd depressief, had last van fantomen en angstdromen. Zijn leven veranderde in een ondragelijk lijden en hij koos voor een levenseinde op 6 januari.

Meiti had mij laten weten, dat helaas maar twee van de leden van jaarclub, te weten Jaap de Lussanet en ik (ADD) bij het afscheid van Rogier uitgenodigd zouden worden, omdat de bijeenkomst 'klein' gehouden zou worden. Rogier had als cardioloog en bestuurder een uitgebreide vriendenkring in zijn werkzame leven. De keuze wie wel en wie niet bij het afscheid kon zijn, was heel lastig voor Meiti. Zowel Jaap als ik werden door Meiti erop geattendeerd dat wij vroeg moesten komen als wij een zitplaats wilden bemachtigen in het kerkje. Dat was niet aan dovemans oren verteld. Wij vertrokken om 11.30 uur am uit Amsterdam om de 101 km naar de kerk in Rozendaal af te leggen. Op de snelweg mochten we nog op sommigen stukken 120 km en 130 km p/u rijden. Half Maart 2020 zal de maximum snelheid op Nederlandse wegen beperkt zijn tot 100 km p/u ter vermindering van de NH4 uitstoot.

Wij arriveerden om 12.45 uur ter bestemming bij kerkje tegenover Kasteel Rosendael. Er was geen kroeg in de buurt te bekennen, terwijl wij geplaagd werden door de 'call of nature'. Wij wandelden naar het kasteel in de hoop dat het restaurant Rosarium daar open zou zijn. Het is weer eens gebleken dat hoop een onbetrouwbare emotie is. Echter de heren J & A zagen een paar lariksen waar zij verdekt een schitterende bloeiende winterbloeiër ontdekten, die wij op passende wijze wilde belonen met een 'stikstofhoudende organische verbinding'. Achteraf bleek de kerk niet alleen een gelegenheid tot bidden is, men kon er ook plassen.

Alle drie (Vera, J & A) vonden het te guur buiten en zijn naar de kerk gewandeld en er binnen gegaan, waar Rogier al opgebaard lag in een bloemenzee. Wij mochten in de kerk blijven wachten op de aanvang van de plechtigheid. De kerk liep langzaam vol met voornamelijk ons onbekende genodigden die de 70 jaar gepasseerd waren, op een enkeling na.

Om 14.00 uur direct na binnenkomst van Meiti en haar familieleden, vergezeld van Maarten Kloosterman en Evert Jan van den Berg, heette Frederique ons welkom en kondigde de sprekers aan:

1. Peter: Hij schetste de belangrijke rol die Rogier in de familie vervulde en illustreerde dat met anekdotes. Ook memoreerde hij zijn laatste wandeling met Rogier twee weken geleden op het strand van Bergen aan Zee. Rogier zei dat zijn as hier op het strand verstrooid zal moeten worden deels in zee en deels in de duinen. Peter vroeg: 'Waarom in de duinen?' Het antwoord van Rogier: ' Anders word ik te nat'.
2. Martine: Zij vertelde over Rogier als hoofd van het huisgezin. Rogier als enige man omringd door drie dochters en Meiti noemde metaforisch zichzelf de dompteur tussen vier leeuwinnen. Als er door hen niet genoeg aandacht besteed werd aan zijn pijntjes, merkte hij meewarig op, dat zij dan op de grafsteen wel zullen zetten: 'Het valt wel mee'.

3. Evert Jan van den Berg onderstreepte dat Rogier zijn beste vriend was en meende dat, als zij samen waren, ook hij (EvertJan) de indruk had de beste vriend van Rogier te zijn.
4. Roos: Ik ben gevraagd door Rogier om zijn carrière als cardioloog te belichten. Zij verontschuldigde zich dat zij geen cardioloog was, maar Rogier wilde uit de vele cardiologen die hij kende er niet één uitkiezen. Met veel ingewonnen informatie heeft zij aan deze moeilijke opdracht schitterend voldaan.
5. Maarten Kloosterman, collega arts, heeft zijn jaren lange vriendschap met Rogier in zijn werkzame leven gememoreerd en verteld over de vele gezamenlijke familie vakanties.
6. Kleinzoon Julius: Als je bij opa op bezoek kwam vroeg ie aan tafel gezeten steevast wat wil? 'Een kop thee , een glas cola of een kroket.' Als ik dan aarzelend voor de kroket koos, riep Opa: 'Meiti, Julius wil een kroket !' (Dat is een vorm van delegeren.ADD)

Na afloop kon er in een nabijgelegen paviljoen 'The hunting Lodge' gecondoleerd worden.

Dit is een beknopt verslag.
AadjeDD 12/01/2020